

[Einar Simonsen.]

Det er takket være denne enighed, at vi faktisk så let kan gennemføre denne lovgivning.

Jeg hører til dem, der mener, at vi ikke under en højkonjunktur som den, vi nu har, skal forcere udstykningen. Det ville vist ikke være helt klogt at gøre det. Når vi nu er nået dertil, at byggeomkostninger og etableringsomkostninger for et almindeligt, jævnt stort husmandsbrug beløber sig til 80 000—100 000 kr., kan der melde sig visse betænkeligheder, og dem bør vi også tage med i vore overvejelser. Men når det er sagt, vil jeg også gerne fremhæve, at den, om jeg så må sige, jævnt fremadskridende udstykning, hvor vi giver en hjælpende hånd til kvalificerede ansøgere til disse brug ude i landet, må samfundet være interesseret i. Vi har mange folk, som gennem egen opsparring har vist både evne og vilje til at tage en sådan gerning op. Der er mange ansøgere, som møder med 10 000—20 000 kr. i selvopsparede beløb, og at sådanne folk får deres virkefelt der, hvor deres uddannelse, deres evner og kræfter nu engang anviser dem det, er samfundet interesseret i.

Jeg vil gerne takke ministeren, fordi han så betids har fremsat lovforslaget. Det betyder en hel del for os, som skal, om jeg så må sige, administrere bestemmelserne i marken, at vi i god tid ved, hvad det er, vi har med at gøre. Derfor er jeg glad for, at vi allerede på nuværende tidspunkt har fået lovforslaget fremsat her, det fortjener ministeren påskønnelse for. Når der er udtrykt ønske om en udvalgsbehandling, ja, så skal vi have den; men jeg ville egentlig mene, at vi efter den meget, om jeg så må sige, omstændelige forhandling, vi havde sidste år, som tingets ærede medlemmer kan læse i rigsdagstidenden for 5. december i fjor, og som rummede en meget indgående omtale af hele dette problem, måske godt for at få sagen fremmet kunne have sparet en udvalgsbehandling i år. Jeg vil i den anledning spørge ministeren, om han måske er i stand til på stående fod — det er et lidt stort forlangende, men jeg ved, at ministeren er så vel kendt med det område, vi her behandler, både fra tidligere praksis og udfra sin interesse for sagen — at give de oplysninger, som er ønsket af ærede tidligere ordførere.

Hvis ministeren kan det, vil i hvert

fald jeg ikke kræve nogen udvalgsbehandling, og jeg ved ikke, om jeg i så fald må tillade mig at henstille, at man sparer den, også fordi vi gerne vil have lovforslaget fremmet så meget som muligt. Jeg kan give mit partis tilslutning til, at såvel dette lovforslag som lovforslaget om udlån til arbejderboliger på landet gennemføres så hurtigt, det nu engang lader sig gøre.

Det ærede medlem hr. Wittrup talte om de boliger, som oprettes i henhold til loven om udlån til arbejderboliger, og mente, at husene burde ikke spredes altfor vidt. Jeg tror, det ærede medlem kan være ganske rolig, for er der noget, vi er betænkelige ved, så er det netop dette, at man har en tilbøjelighed til at klumpe dem sammen i stationsbyer og ved kulturcentre. Jeg tror, vi kan være rolige i så henseende; de, der bygger, skal nok selv sørge for, at jorden ikke bliver købt på altfor afsides liggende steder. Løvrigt er jeg enig i, at vi må prøve at få disse boliger gjort så gode og velindrettede, at de kan være attraktive for de landarbejdere, der får dem. Med den stigning i lånebeløbet på 1 000 kr., som lovforslaget hjemler, er vi i hvert fald bedre stillet til det kommende forår, end vi var i fjor, for den reelle stigning i byggeomkostningerne fra sidste år til i år udgør ikke 1 000 kr.

Med disse ord vil jeg anbefale, at de to lovforslag vedtages snarest gørligt.

Korsgaard: De to foreliggende lovforslag er gengangere. Mit parti har tidligere givet tilslutning til lignende forslag, og vi gør det også denne gang med glæde. Vi finder det rimeligt, at lånene til byggeriet forhøjes, og det er mit håb, at det med denne forhøjelse må være slut med de forhøjelser, der normalt finder sted; når jeg siger dette, er det, fordi jeg håber, at vi er ved afslutningen af stigningerne i byggepriserne, der jo har været grunden til disse forhøjelser, så at man i de kommende år kan bygge til de priser, man kalkulerer med nu.

I lovforslaget om statshusmandsbrug er der ikke alene taget hensyn til byggeomkostningerne, men der tales også i § 4 om jordkøbslån, og der står, at de ikke må overstige henholdsvis 16 000 kr. til landbrug og 8 000 kr. til gartneri og havebrug, idet beløbene dog undtagelsesvis kan forhøjes til 20 000 kr. og 13 000 kr. Nu ved jeg ikke, hvor let det er at få lånet forhøjet fra de